

nak. Ellenben a nádori átirat hátlapjára rá van írva tintával: „Levéltárba.“ A kézvonás Deák Ferencének látszik.

A „haza bölése“ e szerint, úgy látszik, bölcs hallgatással tért napirendre az ügy fölött. Egyébként nemsokára mozgalmas idők következtek, mikor már nemcsak Petőfi állt szemben a királlyal, hanem az egész, fegyverbe öltözött nemzet. A forradalmat türelmetlenül váró költő s az önvédelemre kényszerített nemzet ekkor ismét találkoztak, de nem egy francia mintára kitervezett forradalomban, hanem a magyar szabadságért vívott élet-halálharcban. „A legújabb sajtótörvény szerint leendő eljárás okáért“ leküldött akták pedig az országos levéltárban máig türelmesen várják az ítéletet.

Horráth János.

SZELEK SZÁRNYÁN

Sírva-ríva zúdul a szél a tanyának,
Szárnyán mintha kárhozottak zokognának,
Hörögnének vérfagyasztó, szörnyű átkot,
Fel akarnák dúlni ezt a szívszaggató, rossz világot.

Úgy kellene, holtigifjan csak az élet:
Hogy futnának olvasatlan el az évek;
Élnénk, mintha e világon meg sem volnánk,
Mintha nem is lettünk volna, mintha soha meg nem halnánk . . .

E világon, szegény szívem, mitse átkozz,
Ellenséged romlására se kívánkozz;
Ne kárhozz a kételkedők seregével,
Majd meggyógyít a temető, közömbös sírgöngyével.

Majd idvezít a sírhalom — tanulj várni,
Tanulj minden múlandótól bölcsen válni;
Tanulj élni a rohanó esztendőkkal —
Tanulj sírni a sírókkal, nevetni a nevetőkkel . . .

Viharászva támad a szél a tanyának,
Szárnyán mintha kárhozottak kacagnának,
Röhögnének vérkavaró szörnyű átkot,
Szét akarnák szedni ezt a szívszaggató bús világot.

Erdélyi József.